



ἜΤΟΣ Γ΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἈΡΙΘ. 117

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 125

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20. Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 10 Μαρτίου 1881.



Τὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα προϋσιάζει ἤδη ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι λίαν παρχοστατικά. Ἡ ἠθικὴ ὑπόθεσις λαμβάνει διστάσεις ἀπροσδοκῆτους μόνον δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐπιπολαιῶς κρίνοντες, δὲν ἐπίστευον, ὅτι ἡ ἠθικὴ γάγγραινα εἶχε λάθει τοιαύτην ἔκτασιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Διτρεξάτε τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν εἶναι διδασκτικώτατος. Θὰ ἰδῆτε, ὅτι ὅλοι αἱ μερίδες ἐτύφλωτον ἀπέναντι προφαιῶν κατηχρήσεων ἢ ἰδῆτε χαλάρωσιν ἀνεξήγητον ἐκ μέρους πάντων εἰς ἀνκαρτικὰς καὶ προληπτικὰς τοῦλάχιστον ἐνεργείας, αἱτοὶ αἱ κατὰ κειροῦς κυβερνήταις εὐρίσκοντο ἀπέναντι κατηγγελιῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦσαν σφῶν, ἀφορωτῶν εἰς τερατώδη ἐγκλήματα. Θὰ ἰδῆτε πρὸ πάντων σχέσεις παρὰδόξου τῶν ἐπὶ τῆς κοινότητος ταύτης σκηναῆς ἐμυχαζομένων προσώπων, συναλλαγὰς ἀλλοκότους, θὰ ἰδῆτε φύρδην μύγδην συμπεπλεγμένας ἀπροσδοκῆτως ὅλας τὰς βραχίδιας τῆς πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς ἱεραρχίας τοῦ τόπου τούτου. Δὲν λέγομεν τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας, διότι τοιαύτη δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, δὲν ἐμορφώθη ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ μετὰ ἡμίσεος αἰῶνος ἐλευθερίαν, ἐνοοῦμεν τὴν ἐξ ἀνωτέρως ἀνατροφῆς καὶ ἠθικότητος πηγάζουσαν κοινωνικὴν ὑπεροχὴν. Ἡ εἰδεχθῆς εἰκὼν, ἣν ἡ Ἑλλάς προϋσιάζει εἰς τὴν χερσικηριστικὴν ταύτην ὑπόθεσιν, ἔχει τοῦτο τὸ ἀξιοσημείωτον, ὅτι εἶναι τὸ κατάρωτον πόρισμα τοῦ διέποντος ἡμᾶς πολιτικοῦ συστήματος, τοῦ στηριζομένου ἐπὶ τῆς συναλλαγῆς, ἐπὶ τῆς ἀνοχῆς τῶν μὲν καὶ τῆς κακοηθείας τῶν ἄλ-

λων, ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἰδιοτελείας καὶ τῆς εὐτελείας ἀπάντων. Ἀναγνώσατε τὸ φύλλον τοῦ πρωθυπουργοῦ διὰ νὰ μάθετε, ὅτι τὰ ἐνεχόμενα πρόσωπα εἶναι ἐξόχου ἰκνότητος καὶ δικηρεποῦς κοινωνικῆς θέσεως, ὡς ὅλοι αἱ κοινωνικαὶ θέσεις ἐν Ἑλλάδι, ὅτι τὸ κυριώτερον τοῦ ἠθικικοῦ δράματος πρόσωπον ὑπῆρξε τὸ factotum τῆς ὑψηλῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ( ; ; ), ἰδίως κατὰ τὰ ἔτη 1878 καὶ 1879, ὅτε ἀπουσίχσεν ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ἀναγνώσατε τὸ φύλλον τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ διὰ νὰ ἐκτιμήσητε μίαν φορὰν παρχοπάνω, ἀν ὅχι ἄλλο, ἀλλὰ τοῦλάχιστον τὴν ἐξοχὸν περὶ τὸ διοικεῖν διοικητικῶν, δραστηριότητα καὶ ἰκνότητα ἐκείνου, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου οὕτως οἰκτροῦς ἐναυχήσεν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τὸ καλούμενον ἑλληνικὸν ζήτημα. Ἀναγνώσατε ταῦτα πάντα, εἰς ἔχῃτε τὴν γενναϊότητα, εἰς ἔκ τῆς ἀληθείας δὲν πέσωσι τὰ φύλλα ἐκ τῶν χειρῶν σας.

Τὸ βλέπετε ἤδη καὶ θὰ τὸ ἰδῆτε ἐν τῷ βραχείῳ σφῆστερον, ὅσοι εἴθετε les honnêtes dupes. Τὸ finis Graeciae τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι πολὺ ἀληθέστερον, ἀφ' ὅτι ἴσως ἐννοεῖ νὰ τὸ εἴπη.

Ἄλλὰ πάλιν ἂς παρηγορηθῶμεν. Τὰ πράγματα θὰ οἰκονομηθῶσι. Συμβαινουσι ταῦτα καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην! Τὸ στάδιον θὰ ἀφεθῆ ἐλευθέρων εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν μεγάλων πατριωτῶν, καὶ διὰ τῶν ταξιδιωτῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων προσφῶρων μέτρων, τὸ μικρὸν Βυζαντινὸν Δεσποτάτον θὰ ἐπεκτείνῃ τέλος ἀνχιμάτως τὸ ἔντιμον διοικητικὸν σύστημα τοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ποτιστικῶν χωραφίων τῆς Θεσσαλίας, ἐλέφ Βυρώπης καὶ Τουρκίας.

